31989L0227

6.4.1989 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 93/25

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 marca 1989 r.

zmieniająca dyrektywy 72/462/EWG i 77/99/EWG w celu uwzględnienia wprowadzenia zasad zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, które mają regulować przywóz produktów mięsnych z państw trzecich

(89/227/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

w dyrektywie 77/99/EWG ([4]), ostatnio zmienionej dyrektywą 88/658/EWG ([5]), Rada dokonała uzgodnień w sprawie wewnątrzwspólnotowego handlu produktami mięsnymi w odniesieniu do wymagań zdrowotnych;

w dyrektywie 80/215/EWG ([6]), ostatnio zmienionej dyrektywą 88/660/EWG ([7]), Rada dokonała uzgodnień w sprawie wewnątrzwspólnotowego handlu produktami mięsnymi w odniesieniu do wymagań dotyczących zdrowia zwierząt;

istnieje potrzeba objęcia wprowadzenia uzgodnień wspólnotowych w stosunku do przywozu produktów mięsnych z państw trzecich;

od czasu wejścia w życie wspólnotowych przepisów dotyczących zdrowia publicznego w zakresie handlu mięsem drobiowym, produkty z mięsa drobiowego powinny być wyłączone z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy;

w związku z tym należy ustanowić warunki dotyczące zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, w oparciu o które Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz produktów mięsnych;

dyrektywa 72/462/EWG ([8]), ostatnio zmieniona dyrektywą 88/289/EWG ([9]), ustanowiła odpowiednie warunki przywozu świeżego mięsa z niektórych państw trzecich lub ich części; dopuszcza się stosowanie tych samych kryteriów do przywozu produktów mięsnych;

ogólnie rzecz biorąc, zasady dotyczące zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt mające zastosowanie do przywozu z państw trzecich muszą być co najmniej równoważne zasadom ustanowionym w dyrektywach 77/99/EWG i 80/215/EWG;

należy ustanowić przepis, zgodnie z którym świeże mięso przeznaczone do wytwarzania produktów mięsnych musi pochodzić z zakładów, które otrzymały zezwolenie; takie zakłady musza spełniać warunki ustanowione w dyrektywie 72/462/EWG;

należy ustanowić przepis, zgodnie z którym produkty mięsne muszą pochodzić z zakładów, które otrzymały odpowiednie zezwolenie; takie zakłady muszą spełniać warunki, ustanowione w dyrektywie 77/99/EWG;

w celu sprawdzenia przestrzegania przepisów niniejszej dyrektywy przez państwo trzecie wywozu, konieczne jest zastosowanie w stosunku do niego zasad inspekcji, ustanowionych w dyrektywie 72/462/EWG, w szczególności systemu inspekcji na miejscu przeprowadzanej przez biegłych lekarzy weterynarii oraz inspekcji w chwili przybycia na terytorium Wspólnoty;

([1]) Dz.U. C 286 z 25.10.1984, str. 5.
([2]) Dz.U. C 175 z 15.7.1985, str. 301.
([3]) Dz.U. C 87 z 9.4.1985, str. 6.
([4]) Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85.
([5]) Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 15.
([6]) Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 4.
([7]) Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 35.
([8]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28.
([9]) Dz.U. L 124 z 18.5.1988, str. 31.

sporządzanie świadectwa zdrowia zwierzęcia oraz świadectwa zdrowia, przez urzędowego lekarza weterynarii w państwie trzecim wywozu jest najwłaściwszym środkiem zapewnienia, że przesyłka produktów mięsnych może być dopuszczona do przywozu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 72/462/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) Tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa Rady z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa lub produktów mięsnych".

2) Artykuły 1–4 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do przywozu z państw trzecich:

— zwierząt domowych z gatunków bydła i trzody chlewnej przeznaczonych do hodowli, produkcji lub uboju,

— świeżego mięsa zwierząt domowych należących do następujących gatunków: bydła (włącznie z bawołami), trzody chlewnej, owiec i kóz oraz domowych zwierząt jednokopytnych,

— do celów art. 3, świeżego mięsa z dzikich zwierząt parzystokopytnych i dzikich zwierząt jednokopytnych w zakresie, w jakim dotyczy to dozwolonego przywozu z niektórych państw trzecich pochodzenia,

— produktów mięsnych wytworzonych ze świeżego mięsa, jak określono w tiret drugim, z wyjątkiem świeżego mięsa określonego w art. 5 dyrektywy 64/433/EWG i odpowiednich przepisach art. 20 dyrektywy 72/462/EWG.

2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do:

a) zwierząt przeznaczonych czasowo wyłącznie do wypasu lub pracy, w sąsiedztwie granic Wspólnoty;

b) mięsa i produktów mięsnych innych niż określone w lit. e), stanowiących osobisty bagaż podróżnych, przeznaczonego do spożycia przez nich, o ile ilość przewożonego mięsa nie przekracza 1 kg na osobę i pod warunkiem, że jest ono przywożone z państwa trzeciego lub jego części, które znajdują się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 i z których przywóz nie jest zakazany na mocy art. 28;

c) mięsa i produktów mięsnych innych niż określone w lit. e), znajdujących się w małych przesyłkach wysyłanych do osób fizycznych, pod warunkiem że przywóz takiego mięsa i produktów mięsnych nie jest dokonywany w celach handlowych, o ile wysyłana ilość nie przekracza 1 kg i pod warunkiem, że są one przywożone z państwa trzeciego lub jego części, które znajdują się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 i z których przywóz nie jest zakazany na mocy art. 28;

d) mięsa i produktów mięsnych przeznaczonych na potrzeby personelu i pasażerów, znajdujących się w środkach transportu dokonujących przewozów międzynarodowych.

W przypadku gdy takie mięso lub produkty mięsne, lub ich odpady kuchenne, są rozładowywane, muszą zostać zniszczone. Niszczenie mięsa lub produktów mięsnych nie jest jednak konieczne, jeśli są one przeładowywane bezpośrednio lub po tymczasowym przechowaniu pod dozorem celnym z jednego środka transportu na drugi;

e) w przypadku gdy produkty mięsne w ilości nie większej niż jeden kilogram, zostały poddane obróbce cieplnej w hermetycznie zamkniętych kontenerach, o objętości Fo 3,00 lub większej, i jednocześnie:

i) stanowią bagaż osobisty podróżnych przeznaczony do spożycia przez nich;

ii) są przesyłane w małych przesyłkach do osób fizycznych, pod warunkiem, że przywóz takich produktów mięsnych nie jest dokonywany w celach handlowych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się definicje określone w art. 2 dyrektyw 64/432/EWG, 64/433/EWG i dyrektywie Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r w sprawie problemów inspekcji zdrowotnej i weterynaryjnej przed przywozem bydła i trzody chlewnej oraz świeżego mięsa z państw trzecich ([1]), wszystkie zmienione ostatnio dyrektywą 87/489/EWG ([2]) i dyrektywie Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi ([3]), ostatnio zmienionej dyrektywą 88/658/EWG ([4]).

Jednakże, do celów niniejszej dyrektywy, nie mają zastosowania definicje mięsa drobiowego zawarte w art. 1 dyrektywy 71/118/EWG.

Ponadto:

a) urzędowy lekarz weterynarii oznacza lekarza weterynarii, uznanego przez właściwy organ centralny Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego;

b) kraj przeznaczenia oznacza Państwo Członkowskie, do którego zwierzęta, świeże mięso lub produkty mięsne wysyłane są z państwa trzeciego;

c) państwo trzecie oznacza państwo, w którym dyrektywy 64/432/EWG, 64/433/EWG i 77/99/EWG nie obowiązują;

d) przywóz oznacza wprowadzenie na terytorium Wspólnoty zwierząt, świeżego mięsa lub produktów mięsnych pochodzących z państw trzecich;

e) gospodarstwo oznacza podlegające urzędowej inspekcji przedsiębiorstwo rolne, przemysłowe lub handlowe, znajdujące się na terytorium państwa trzeciego, w którym zwierzęta hodowlane, produkcyjne lub rzeźne są regularnie utrzymywane lub hodowane;

f) obszar wolny od chorób epizootycznych oznacza obszar, w którym zwierzęta nie są dotknięte, zgodnie z urzędowymi ustaleniami, żadną z chorób zakaźnych umieszczonych w wykazie sporządzonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 29, w okresie i w promieniu strefy, określonych zgodnie z tą samą procedurą.

(1) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24.
(2) Dz.U. L 280 z 31.10.1987, str. 28.
(3) Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85.
(4) Dz.U. 382 z 31.12.1988, str. 15.

Artykuł 3

1. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, biorąc pod uwagę sytuację zdrowotną w nich panującą, sporządza wykaz państw lub części państw, w stosunku do których Państwa Członkowskie wydają zezwolenia na przywóz:

— bydła i trzody chlewnej przeznaczonych do hodowli, produkcji lub uboju,

— świeżego mięsa zwierząt domowych należących do następujących gatunków: bydło (włącznie z bawołami), trzoda chlewna, owce i kozy lub domowe zwierzęta jednokopytne, oraz produktów mięsnych wytworzonych z mięsa tych zwierząt,

— świeżego mięsa z dzikich zwierząt parzystokopytnych i dzikich jednokopytnych,

Biorąc pod uwagę sytuację zdrowotną w tych krajach lub ich częściach.

Dopuszcza się uzupełnienie lub zmianę treści niniejszego wykazu zgodnie z procedurą określoną w art. 30, w szczególności w stosunku do sporządzania nagłówków dotyczących produktów mięsnych z odniesieniem, w miarę potrzeby, do gatunków zwierząt i, w przypadku określonym w art. 21a ust. 2, do wymaganej obróbki.

2. Przy podejmowaniu decyzji, w przypadku do bydła i trzody chlewnej oraz świeżego mięsa i produktów mięsnych, dotyczącej umieszczenia w wykazie państwa lub części państwa, określonej w ust. 1, uwzględnia się w szczególności:

a) stan zdrowia inwentarza żywego, innych zwierząt domowych i dzikich w państwie trzecim, mając na uwadze w szczególności egzotyczne choroby zwierząt i sytuację sanitarną panującą w tym państwie, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt Państw Członkowskich;

b) częstotliwość i szybkość przekazywania informacji dostarczanych przez państwo trzecie, dotyczących występowania na jego terytorium zakaźnych chorób zwierzęcych, w szczególności wymienionych w wykazach A i B Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;

c) przepisy tych państw w zakresie zapobiegania i kontrolowania chorób zwierząt;

d) struktury służb weterynaryjnych w tych państwach i zakres uprawnień tych służb;

e) organizację i wprowadzanie w życie środków mających na celu zapobieganie i zwalczanie zwierzęcych chorób zakaźnych;

f) ustawodawstwo tego państwa dotyczące stosowania substancji, w szczególności ustawodawstwo dotyczące zakazu lub zezwolenia na stosowanie substancji, ich dystrybucję i wprowadzanie do obrotu, oraz przepisy dotyczące dawkowania i inspekcji.

3. Do celów podejmowania decyzji, w przypadku produktów mięsnych, dotyczącej umieszczenia w wykazie określonym w ust. 1 państwa lub części państwa, uwzględnia się między innymi gwarancje ustanowione w państwie trzecim w odniesieniu do zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

4. Wykaz, określony w ust. 1 i wszystkie wprowadzane do niego zmiany są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 29 sporządza się jeden lub więcej wykazów zakładów, w stosunku do których Państwa Członkowskie mogą dopuścić przywóz świeżego mięsa lub produktów mięsnych. Zgodnie ze szczegółowymi przepisami wykonawczymi, jakie ma ustalić Komisja zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30, wykaz lub wykazy mogą być zmieniane lub uzupełnianie przez Komisję zgodnie z wynikiem inspekcji określonych w art. 5, o czym Komisja wcześniej powiadamia Państwa Członkowskie.

W przypadku trudności, sprawę powierza się Komitetowi zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29.

Przed dniem 1 stycznia 1990 r. Rada dokona przeglądu tych przepisów na podstawie raportu Komisji.

2. Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej umieszczenia rzeźni, zakładu rozbioru, zakładu zaangażowanego w wytwarzanie produktów mięsnych lub chłodni położonych poza rzeźnią, w jednym z wykazów, określonych w ust. 1, uwzględnia się w szczególności:

a) gwarancje, jakie może zaproponować państwo trzecie w odniesieniu do przestrzegania przepisów niniejszej dyrektywy;

b) przepisy państwa trzeciego dotyczące podawania zwierzętom rzeźnym jakichkolwiek substancji, które mogą mieć wpływ na walory zdrowotne mięsa lub produktów mięsnych;

c) w odniesieniu do świeżego mięsa zgodność, w każdym szczególnym przypadku, z przepisami niniejszej dyrektywy oraz z załącznikiem I do dyrektywy 64/433/EWG.

Jednakże, zgodnie z procedurą określoną w art. 29 niniejszej dyrektywy, dopuszczalne są odstępstwa od przepisów ust. 13 lit. c) tiret drugie, trzecie i czwarte, oraz ust. 24 i 41 lit. c) załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG, jeżeli zainteresowane państwo trzecie przedstawi podobne gwarancje; w takiej sytuacji warunki zdrowotne nie mniej surowe niż określone w tym Załączniku obejmują poszczególne przypadki zgodnie z tą procedurą;

d) w odniesieniu do produktów mięsnych zgodność, w każdym szczególnym przypadku, z przepisami niniejszej dyrektywy oraz z odpowiednimi przepisami dyrektywy 77/99/EWG załączniki A i B;

e) organizację służb kontrolujących mięso w państwie trzecim, zakres uprawnień tych służb i nadzór, któremu podlegają.

3. Wpis do wykazu lub wykazów, przewidzianych w ust. 1, rzeźni, zakładu rozbioru, zakładu zaangażowanego w wytwarzanie produktów mięsnych lub chłodni położonych poza rzeźnią, zakładem rozbioru lub zakładem produkcyjnym można dokonać jedynie w przypadku gdy znajdują się one w jednym z państw trzecich lub ich części, wymienionych w wykazie określonym w art. 3 ust. 1, i jeżeli otrzymały urzędowe zezwolenie na dokonywanie wywozu do Wspólnoty przez właściwe władze państwa trzeciego. Zezwolenie takie uzależnione jest od spełnienia następujących wymogów:

a) zgodności z odpowiednimi przepisami załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG lub odpowiednio załączników A i B do dyrektywy 77/99/EWG;

b) stałego nadzoru urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego.

4. Wykaz lub wykazy określone w ust. 1 i wszystkie wprowadzane do nich zmiany są publikowane *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*."

3) W art. 19 dodaje się następujący akapit:

„Przepisy pierwszego akapitu stosuje się *mutatis mutandis* do produktów mięsnych."

4) Po art. 21 dodaje się rozdział IV w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IV

Przywóz produktów mięsnych

Artykuł 21a

1. Bez uszczerbku dla ust. 2, produkty mięsne należy przygotowywać w całości lub w części ze świeżego mięsa:

— spełniającego warunki ustanowione na podstawie art. 14 i 15, oraz każde specjalne uwarunkowania zdrowotne zwierząt ustanowione na podstawie art. 16, lub

— pochodzącego z Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że takie świeże mięso:

i) spełnia wymagania określone w art. 3 i 4 dyrektywy 80/215/EWG bez uszczerbku dla wymagań określonych w art. 7 i 10 tej dyrektywy;

ii) zostało wysłane, pod kontrolą weterynaryjną, do zakładu przetwórczego bezpośrednio lub po uprzednim składowaniu w chłodni, która otrzymała zezwolenie;

iii) przed przetworzeniem, zostało poddane inspekcji urzędowego lekarza weterynarii w celu zapewnienia, że takie mięso może zostać poddane przetworzeniu zgodnie z dyrektywą 77/99/EWG.

2. Jednakże Państwa Członkowskie nie mogą odmówić przywozu produktów mięsnych z państwa trzeciego lub jego części, wymienionych w pozycji 'Produkty mięsne' w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3, ale z którego przywóz świeżego mięsa nie jest lub przestał być dopuszczony pod warunkiem, że dane produkty spełniają następujące wymagania:

i) pochodzą z zakładu, który, po spełnieniu warunków ogólnych zatwierdzenia, otrzymał specjalne zatwierdzenie na ten rodzaj produktu;

ii) pochodzą ze świeżego mięsa w rozumieniu ust. 1 lub z mięsa pochodzącego z kraju produkcji, które musi:

— spełniać określone wymogi polityki zdrowotnej, które mają być ustalone w każdym przypadku na podstawie sytuacji zdrowotnej w kraju produkcji zgodnie z procedurą określoną w art. 30,

— pochodzić z rzeźni, która otrzymała specjalne zezwolenie na dostawy mięsa do zakładu określonego w i),

— nosić specjalny znak, ustalony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 29;

iii) zostały podane obróbce cieplnej w hermetycznie zamkniętym pojemniku o objętości Fo 3,00 lub większej.

Jednakże, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 29, dopuszcza się inne rodzaje obróbki ustalonej na podstawie sytuacji zdrowia zwierząt przeważającej w kraju wywozu.

Artykuł 21b

Oprócz wymogów określonych w art. 21a, produkty mięsne pochodzące z państw trzecich mogą być przywożone do Wspólnoty wyłącznie, gdy spełniają następujące wymagania:

1) zostały wytworzone w zakładzie wymienionym w pozycji 'Produkty mięsne' wykazu sporządzonego na podstawie art. 4;

2) pochodzą z zakładu spełniającego odpowiednie wymogi załączników A i B do dyrektywy 77/99/EWG;

3) zostały wytworzone w warunkach higieny spełniających wymagania określone w rozdziale II oraz rozdziale III, pkt 23 i 25, załącznika A do dyrektywy 77/99/EWG;

4) pochodzą w całości:

a) ze świeżego mięsa:

i) z zakładu znajdującego się na jednym z wykazów sporządzonych zgodnie z dyrektywą 64/433/EWG lub niniejszą dyrektywą;

ii) spełniającego wymagania art. 17 i 18 niniejszej dyrektywy i, ponadto, spełniającego warunki ustanowione w załączniku A rozdział III pkt 23 i 25 do dyrektywy 77/99/EWG;

b) jeśli stosuje się art. 21a ust. 2, z mięsa spełniającego specjalne wymagania ustalone dla danego kraju produkcji;

c) z produktów mięsnych wytworzonych w zakładzie wymienionym w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 4 lub w jednym z wykazów określonych w art. 7 dyrektywy 77/99/EWG;

5) spełniają warunki ogólne ustanowione w dyrektywie 77/99/EWG, w szczególności:

a) zostały poddane jednej z obróbek, określonych w art. 2 lit. d) dyrektywy 77/99/EWG;

b) zostały poddane inspekcji urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z rozdziałem IV załącznika A do dyrektywy 77/99/EWG i, jeśli są hermetycznie zamknięte, inspekcji zgodnie z wymogami, które mają być ustanowione zgodnie z rozdziałem II załącznika B do dyrektywy 77/99/EWG.

W trakcie takiej inspekcji, urzędowemu lekarzowi weterynarii mogą towarzyszyć asystenci, którzy podlegają mu służbowo. Asystenci ci muszą:

i) być mianowani przez właściwy organ centralny kraju wywozu zgodnie z obowiązującymi przepisami;

ii) być właściwie przeszkoleni;

iii) mieć status prawny zapewniający im niezależność od osób kierujących zakładami;

iv) być pozbawieni prawa podejmowania decyzji dotyczącej ostatecznego wyniku inspekcji;

c) w przypadku zawijania i pakowania, są zawinięte i zapakowane zgodnie z przepisami rozdziału V załącznika A do dyrektywy 77/99/EWG;

d) noszą stempel zgodności z wymogami zdrowia publicznego, która spełnia warunki dotyczące oznakowania ustanowione w rozdziale VI załącznika A do dyrektywy 77/99/EWG, z wyjątkiem symboli i zestawów symboli dotyczących Państw Członkowskich, określonych w pkt 39 lit. a), które mają być zastąpione nazwą państwa trzeciego pochodzenia, będąc zaopatrzone w numer zezwolenia weterynaryjnego zakładu pochodzenia;

e) są składowane i przywożone do Wspólnoty w satysfakcjonujących warunkach higieny zgodnie z rozdziałem VIII załącznika A do dyrektywy 77/99/EWG, i przemieszczane w satysfakcjonujących warunkach higienicznych; w przypadku produktów mięsnych określonych w art. 4 tej dyrektywy producent musi, do celów inspekcji, wyraźnie i w sposób widoczny umieścić na opakowaniu produktu temperaturę, w której produkt musi być transportowany i składowany oraz okres, w którym produkt może być składowany w tych warunkach;

6) nie mogą być poddane promieniowaniu jonizującemu."

5) Artykuł 22–26 otrzymują brzmienie:

„ROZDZIAŁ V

Wymogi mające zastosowanie do mięsa i produktów mięsnych

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie nie wydają zezwolenia na przywóz świeżego mięsa lub produktów mięsnych bez przedstawienia świadectwa zdrowia zwierząt i świadectwa zdrowia, sporządzonych przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego wywozu.

Świadectwa te muszą:

a) być sporządzone w przynajmniej jednym z urzędowych języków kraju przeznaczenia i w jednym z tych języków Państwa Członkowskiego, w którym odbywa się inspekcja przywozu zgodnie z art. 23 i 24;

b) być dołączone do przesyłki świeżego mięsa i produktów mięsnych w oryginale;

c) składać się z pojedynczej kartki;

d) być wystawione na jednego odbiorcę.

Świadectwo zdrowia zwierząt musi zaświadczać, że świeże mięso lub produkty mięsne spełniają wymagania zdrowotne ustanowione w niniejszej dyrektywie oraz wymagania ustanowione na jej podstawie, w odniesieniu do przywozu świeżego mięsa lub produktów mięsnych z państwa trzeciego.

2. Świadectwo to musi być zgodne z wzorem sporządzonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 29.

W określonych przypadkach, zgodnie z tą samą procedurą, może być postanowione, iż świadectwo zdrowia zwierząt i świadectwo zdrowia powinno składać się z pojedynczego arkusza.

3. Świadectwo zdrowia musi być zgodne w wyglądzie i zawartości z wzorem określonym w załączniku A w przypadku mięsa świeżego, oraz z wzorem określonym w załączniku C w przypadku produktów mięsnych, i być wydane w dniu załadowania świeżego mięsa lub produktów mięsnych celem przewozu do kraju przeznaczenia.

Artykuł 23

1. Państwa Członkowskie zapewniają, by po przyjeździe na geograficzne terytorium Wspólnoty, świeże mięso lub produkty mięsne zostały bezzwłocznie poddane inspekcji weterynaryjnej przeprowadzonej przez właściwy organ, niezależnie od procedury, w ramach której zostały zgłoszone.

Szczegółowe przepisy konieczne do zapewnienia jednolitego sposobu przeprowadzania inspekcji, określonej w niniejszym ustępie, zostaną ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 29.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3, Państwa Członkowskie zapewniają objęcie zakazem przywozu, jeśli w wyniku inspekcji ustalono, że:

— mięso lub produkty mięsne nie pochodzą z terytorium państwa trzeciego, lub z jego części, znajdujących się w wykazie sporządzonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 3 ust. 1,

— mięso lub produkty mięsne pochodzą z terytorium państwa trzeciego, lub z jego części, z których przywóz objęty jest zakazem zgodnie z art. 14 i 28, ale bez uszczerbku dla przepisów art. 21a ust. 2,

— świadectwo zdrowia zwierząt, które towarzyszy przesyłce mięsa lub produktów mięsnych, nie jest zgodne z warunkami ustanowionymi na podstawie art. 22 ust. 1 i 2.

3. Państwa Członkowskie zezwalają na tranzyt świeżego mięsa i produktów mięsnych z jednego państwa trzeciego do drugiego, pod warunkiem, że:

a) zainteresowana strona dostarczy dowód, że państwo trzecie, do którego wysyłane jest mięso lub produkty mięsne po przewiezieniu przez terytorium Wspólnoty w żadnym wypadku nie wycofa i nie odeśle do Wspólnoty mięsa lub produktów mięsnych, na przywóz lub tranzyt których zezwoliło;

b) na transport taki właściwe władze Państwa Członkowskiego na terytorium którego przeprowadzana jest inspekcja zdrowia zwierząt, przewidziana w ust. 1 udzieliły wcześniej zezwolenia;

c) transport taki jest przeprowadzany bez wyładowywania towarów na terytorium Wspólnoty, pod nadzorem właściwych władz, w pojazdach lub pojemnikach zapieczętowanych przez właściwe władze; jedynym procesem dozwolonym podczas transportu jest przeprowadzany odpowiednio na przejściu granicznym w kierunku do lub ze Wspólnoty bezpośredni przeładunek ze statku lub samolotu do innego środka transportu lub odwrotnie.

4. Wszystkie wydatki poniesione zgodnie z niniejszym artykułem obciążają wysyłającego, odbiorcę lub ich przedstawicieli bez rekompensaty ze strony Państwa.

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie zapewniają, by każda przesyłka świeżego mięsa lub produktów mięsnych podlegała inspekcji zdrowia publicznego przed dopuszczeniem do spożycia na geograficznym terytorium Wspólnoty, oraz inspekcji warunków zdrowotnych, przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii.

Państwa Członkowskie zapewniają nałożenie na importerów obowiązku przekazania, z wyprzedzeniem co najmniej dwóch dni roboczych, lokalnym służbom odpowiedzialnym za inspekcję przywozu w miejscu, gdzie świeże mięso lub produkty mięsne mają być poddane inspekcji, informacji dotyczących ilości i tożsamości mięsa i produktów mięsnych oraz momentu, od którego inspekcja może być przeprowadzana.

2. Inspekcja zdrowia publicznego, przewidziana w ust. 1 jest przeprowadzana na zasadzie losowego pobierania próbek w przypadku przywozu objętego art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1 i 2 i art. 21a i 21b. Celem tej inspekcji jest w szczególności sprawdzenie, zgodnie z przepisem ust. 3:

a) świadectwa zdrowia, zgodności świeżego mięsa lub produktów mięsnych z informacjami umieszczonymi na świadectwie, opieczętowania;

b) stanu utrzymania, obecności brudu lub czynników chorobotwórczych;

c) obecności pozostałości substancji określonych w art. 20;

d) czy, w odniesieniu do świeżego mięsa, ubój i rozbiór albo, w odniesieniu do produktów mięsnych, produkcja, zostały przeprowadzone w zakładach, które uzyskały na to zezwolenie;

e) warunków transportu.

3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 29 zostaną przyjęte przepisy wykonawcze konieczne dla zapewnienia jednolitego sposobu przeprowadzania inspekcji, określonych w ust. 1, w szczególności w odniesieniu do zastosowania art. 20, w szczególności metod analiz częstotliwości i norm dotyczących pobierania próbek.

4. Państwa Członkowskie zakazują obrotu świeżym mięsem lub produktami mięsnymi, jeżeli inspekcje przewidziane w ust. 1 wykazały, że:

— świeże mięso lub produkty mięsne nie nadają się do spożycia przez ludzi,

— warunki określone w niniejszej dyrektywie i załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG lub załącznikach A i B do dyrektywy 77/99/EWG nie zostały spełnione,

— jedno ze świadectw, określonych w art. 22, które towarzyszą każdej przesyłce, nie jest zgodne z warunkami ustanowionymi w tym artykule.

5. Jeżeli świeże mięso lub produkty mięsne nie mogą być przywiezione, muszą zostać zwrócone, chyba że wzgląd na zdrowie ludzi i zwierząt nakazuje inaczej.

W przypadku braku możliwości zwrotu mięsa lub produktów mięsnych, należy je zniszczyć na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym przeprowadzono inspekcje.

W drodze odstępstwa od tego przepisu, działając na wniosek importera lub jego przedstawiciela, Państwo Członkowskie przeprowadzające inspekcje weterynaryjne i inspekcje zdrowia publicznego ma prawo zezwolić na jego wwóz do celów innych niż spożycie przez ludzi, pod warunkiem, że nie istnieje niebezpieczeństwo grożące ludziom lub zwierzętom oraz pod warunkiem, iż mięso lub produkty mięsne pochodzą z państwa trzeciego wymienionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 ust. 1, i że przywóz ten nie jest objęty zakazem na mocy art. 28. Takie mięso lub produkty mięsne nie mogą opuszczać terytorium tego Państwa Członkowskiego, które ma obowiązek sprawdzenia ostatecznego miejsca przeznaczenia mięsa lub produktów mięsnych.

6. We wszystkich przypadkach, po przeprowadzeniu inspekcji, określonych w ust. 1, świadectwa należy opatrzyć pieczęcią, aby wyraźnie wskazać dozwolony sposób wykorzystania danego mięsa lub produktów mięsnych.

Artykuł 25

Świeże mięso lub produkty mięsne z każdej przesyłki dopuszczonej do obrotu we Wspólnocie przez Państwo Członkowskie na podstawie inspekcji, określonych w art. 24 ust. 1, muszą, w przypadku transportu do kraju przeznaczenia, być zaopatrzone w świadectwo, odpowiadające pod względem treści i formy wzorcowi określonemu w załączniku B.

Świadectwo to musi być:

a) wystawione przez właściwego urzędowego lekarza weterynarii w miejscu inspekcji lub w miejscu składowania;

b) wydane w dniu załadowania świeżego mięsa lub produktów mięsnych w celu transportu do kraju przeznaczenia;

c) sporządzone w co najmniej jednym z urzędowych języków kraju przeznaczenia;

d) dołączone w oryginale do przesyłki świeżego mięsa lub produktów mięsnych.

Artykuł 26

Wszelkie wydatki poniesione w związku z zastosowaniem przepisów art. 24 i 25, w szczególności koszty inspekcji świeżego mięsa lub produktów mięsnych, koszty składowania i koszty niszczenia takiego mięsa lub produktów mięsnych obciążają wysyłającego, odbiorcę lub ich przedstawiciela bez rekompensaty ze strony Państwa."

6) Rozdział IV otrzymuje oznaczenie VI.

7) W art. 27 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) posterunków kontrolnych dla przywozu świeżego mięsa lub produktów mięsnych."

8) W art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 14 i art. 21a ust. 2, jeżeli w państwie trzecim, umieszczonym w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 ust. 1, pojawi się lub rozprzestrzeni zwierzęca choroba zakaźna, która może być przenoszona przez świeże mięso lub produkty mięsne i zagrozić zdrowiu publicznemu lub zdrowiu inwentarza żywego jednego z Państw Członkowskich, lub jeżeli jest to uzasadnione innymi względami związanymi z inspekcją weterynaryjną, zainteresowane Państwo Członkowskie wprowadza zakaz przywozu tego mięsa lub produktów mięsnych przywożonego bezpośrednio lub pośrednio przez terytorium innego Państwa Członkowskiego, z całego terytorium państwa trzeciego lub z jego części."

9) Artykuł 32a otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 32a*

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przywozu z państw trzecich świeżego mięsa określonego w art. 1 ust. 1 tiret trzecie lub produktów mięsnych, do czasu wejścia w życie decyzji Komisji przyjętej zgodnie z procedurą określoną w art. 29, do celów dokonania koniecznych dostosowań w wykazie, określonym w art. 3.

2. Do czasu wejścia w życie odpowiednich przepisów wspólnotowych, do przywozu z państw trzecich świeżego mięsa lub produktów mięsnych określonych w ust. 1, stosuje się odpowiednie przepisy prawa krajowego."

10) Załącznik B zastępuje się Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

11) Załącznik C zastępuje się Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Do czasu harmonizacji przepisów weterynaryjnych dotyczących świeżego mięsa drobiowego i dziczyzny, przywóz produktów drobiarskich i produktów z dziczyzny w dalszym ciągu podlega przepisom krajowym, z zastrzeżeniem ogólnych postanowień Traktatu.

Artykuł 3

W art. 17 ust. 1 dyrektywy 77/99/EWG otrzymuje brzmienie:

„1. Do czasu przyjęcia przepisów wspólnotowych dotyczących przywozu produktów drobiarskich z państw trzecich, Państwa Członkowskie stosują w odniesieniu do takiego przywozu przepisy, które nie są korzystniejsze od przepisów regulujących handel wewnątrzwspólnotowy."

Artykuł 4

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 30 czerwca 1990 r.

Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 marca 1989 r.

W imieniu Rady

C. ROMERO HERRERA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK B

WZÓR

ŚWIADECTWO INSPEKCJI PRZYWOZOWEJ ŚWIEŻEGO MIĘSA/PRODUKTÓW MIĘSNYCH (1) **PRZYWOŻONYCH Z PAŃSTW TRZECICH**

Państwo Członkowskie, w którym miała miejsce inspekcja przywozowa: .....

Miejsce inspekcji: .....

Rodzaj mięsa/produktów mięsnych (1): .....

Opakowanie: .....

Liczba tusz (2): .....

Liczba półtusz (2): .....

Liczba ćwierci lub (2) opakowań: .....

Waga netto: .....

Państwo trzecie pochodzenia: .....

W przypadku produktów mięsnych:

Produkty przywożone na podstawie art. 14/art. 21a ust. (2) lit. (1) dyrektywy 72/462/EWG: .....

.....

Ja, niżej podpisany, urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że mięso/produkty mięsne (1) wymienione w niniejszym świadectwie zostały poddane inspekcji w momencie ich wysyłki.

....

(Data i miejsce) (Urzędowy lekarz weterynarii)

(1) Niepotrzebne skreślić.
(2) Tylko dla świeżego mięsa."

„ZAŁĄCZNIK C

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla produktów mięsnych (1) **przeznaczonych dla**

.....

(nazwa Państwa Członkowskiego EWG)

nr: ..... (2)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo: .....

Departament: .....

Dotyczy: .....

(nieobowiązkowe)

I. **Określenie produktów mięsnych**

Produkty mięsne z: .....

(gatunek zwierzęcia)

Rodzaj kawałków: .....

Rodzaj opakowania: .....

Liczba kawałków lub opakowań: .....

Wymagana temperatura przechowywania i transportu (3): .....

Okres składowania (3): .....

Waga netto: .....

II. **Pochodzenie produktów mięsnych**

Adres(-y) i weterynaryjny(-e) numer(-y) identyfikacyjny(-e) zakładu(-ów), który(-e) otrzymał(-y) zezwolenie: .....

.....

.....

III. **Miejsce przeznaczenia produktów mięsnych**

Produkty mięsne zostaną wysłane z: .....

(miejsce załadunku)

do: .....

(państwo lub miejsce przeznaczenia)

następującymi środkami transportu (4): .....

Nazwa i adres wysyłającego przesyłkę: .....

.....

Nazwa i adres odbiorcy przesyłki: .....

.....

IV. **Poświadczenie zdrowotności**

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:

a) — produkty mięsne wymienione powyżej,

etykieta umieszczona na opakowaniach produktów mięsnych opisanych powyżej,

posiada(ją) znak zaświadczający, że produkty mięsne pochodzą w całości ze świeżego mięsa ze zwierząt ubitych w rzeźniach posiadających zezwolenie na wywóz produktów do krajów przeznaczenia lub, w przypadku zastosowania przepisów art. 21a ust. (2) dyrektywy 72/462/EWG, ze zwierząt ubitych w rzeźni specjalnie w celu dostarczenia mięsa do obróbki, określonej w tym ustępie (5);

b) produkty mięsne zostały zatwierdzone jako przydatne do spożycia przez ludzi po inspekcji weterynaryjnej przeprowadzonej zgodnie z wymaganiami dyrektywy 72/462/EWG;

c) produkty mięsne zostały otrzymane z wieprzowiny, zbadanej/niezbadanej na obecność włośnicy, a w ostatnim przypadku zostały poddane chłodzeniu (5);

d) środki transportu i warunki załadunku produktów mięsnych w niniejszej przesyłce spełniają wymagania w zakresie higieny ustanowione w odniesieniu do wywozu do kraju przeznaczenia;

e) produkty mięsne zostały wytworzone z mięsa, spełniającego warunek rozdziału III niniejszej dyrektywy, a produkty spełniające przepisy art. 3 dyrektywy 77/99/EWG zostały wytworzone zgodnie z odstępstwem określonym w art. 21a ust. (2) dyrektywy 72/462/EWG (5).

Sporządzono w ....., dnia .....

.....

(podpis urzędowego lekarza weterynarii)

---

(1) Produkty mięsne w rozumieniu dyrektywy 77/99EWG.
(2) Nieobowiązkowe.
(3) Wypełnić gdzie zaznaczone zgodnie z art. 4 dyrektywy 77/99/EWG.
(4) W przypadku wagonów lub pojazdów ciężarowych podać numer rejestracyjny, w przypadku samolotów numer lotu, a w przypadku statków nazwę.
(5) Niepotrzebne skreślić."